

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové v právní věci žalobce: **Městská část Praha - Klánovice**, se sídlem U Besedy 300, Praha – Klánovice, zastoupen JUDr. Davidem Černým, advokátem, se sídlem U Nádrže 625/6, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Na Záhonech, a.s.**, se sídlem Na Zámecké 1518/9, Praha 4, IČ: 264 42 256 (dříve **UBM Klánovice s.r.o.**, se sídlem Václavské náměstí 837/11, Praha 1, IČ: 273 79 388), zastoupena Mgr. Lucií Ježkovou, advokátkou, se sídlem Hvězdova 1716/2, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí ministra dopravy ze dne 13. 2. 2014, č.j. 54/2013-510-RK/3,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí ministra dopravy ze dne 13. 2. 2014, č.j. 54/2013-510-RK/3 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo na základě rozkladu společnosti UBM Klánovice, s.r.o. zrušeno

rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru pozemních komunikací ze dne 28. 8. 2013, č.j. 585/2013-120-STSP/3, jímž bylo v prvním stupni zkráceného přezkumného řízení změněno podle ustanovení § 97 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravních agend ze dne 16. 10. 2012, č.j. MHMP-1348464/2012/ODA-O4/Ze, a přezkumné řízení bylo zastaveno.

- [2] Žalobce v podané žalobě shrnul průběh správního řízení a uvedl, že Úřad městské části Praha 21 rozhodnutím ze dne 25. 7. 2012, č.j. UMCP21/13244/2011/OZPD/Koz, o žádosti společnosti UBM Klánovice s.r.o. o vydání rozhodnutí o připojení, resp. o prodloužení platnosti rozhodnutí z roku 2009, rozhodl tak, že připojení pozemku parc.č. X, k.ú. H. P. na komunikace R., S., V J., k.ú. K. nepovolil, neboť s předmětným připojením nesouhlasil správce dotčených místních komunikací, tj. žalobce. Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravních agend rozhodnutím ze dne 16. 10. 2012, č.j. MHMP-1348464/2012/ODA-O4/Ze, zrušil rozhodnutí toto rozhodnutí Úřadu městské části Praha 21 a věc vrátil tomuto úřadu k novému projednání. Následně dne 7. 12. 2013 podal veřejný ochránce práv ministerstvu podnět k přezkoumání tohoto rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy. Ministerstvo dopravy pak ve zkráceném přezkumném řízení změnilo výrok rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 16. 10. 2012 tak, že se odvolání společnosti UBM Klánovice s.r.o. zamítá a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 21 ze dne 25. 7. 2012 potvrzuje. Následně však ministr dopravy toto rozhodnutí zrušil na základě názoru rozkladové komise, že ministerstvo nešetřilo práva nabytá v dobré víře.
- [3] Žalobce v podané žalobě namítl, že nesouhlasí s tvrzením, že by žadatel měl rozhodnutím ministerstva ztratit práva nabytá v dobré víře. Uvedl, že žádost žadatele o připojení předmětného pozemku na uvedené komunikace v obci K. byla několikrát zamítnuta, resp. připojení nebylo povoleno.
- [4] Dále uvedl, že Ministerstvo dopravy rozhodnutí Úřadu městské části Praha 21 potvrdilo s tím, že není možné vyslovit souhlas s připojením předmětného pozemku na uvedené komunikace bez souhlasu vlastníka, resp. pověřeného správce těchto komunikací, neboť to je základní podmínkou pro udělení souhlasu s napojením pozemku na komunikaci. Namítl, že z celého dosavadního řízení je zřejmé, že vlastník tento souhlas neudělil. I v případě nového projednání je tedy zřejmé, že Úřad městské části Praha 21 nemůže rozhodnout jiným způsobem. Namítl, že napadeným rozhodnutím tak byla porušena zásada rychlosti řízení obsažená v ustanovení § 6 správního řádu. Uvedl, že při rozhodování správních orgánů mají být chráněna práva nabytá v dobré víře, avšak uplatňování této zásady nesmí být v přímém rozporu se zásadami dalšími, např. se zásadou rychlosti řízení a zásadou materiální pravdy. Uvedl, že napadené rozhodnutí toto nesplňuje, když zapříčinilo to, že Úřad městské části Praha 21 bude muset opětovně, a to již potřetí, rozhodnout o té samé věci, přičemž však bude muset opět dodržet zákonné předpisy, které mu neumožňují rozhodnout jinak, než tak, že připojení předmětného pozemku není možné bez souhlasu vlastníka komunikací, na něž má být pozemek připojen.
- [5] S ohledem na výše uvedené proto žalobce navrhl, aby soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí.
- [6] Dne 18. 4. 2014 žalobce podanou žalobu doplnil. Namítl, že s ním nebylo v řízení o rozkladu jednáno jako s účastníkem, když mu zejména nebyl doručen rozklad proti

rozhodnutí Ministerstva dopravy, čímž byla porušena ustanovení § 152 odst. 4 a § 86 odst. 2 správního řádu. Uvedl, že v daném případě zřejmě došlo k záměně, když bylo doručováno Úřadu městské části Praha 21, který však v předmětném řízení vystupoval jako správní úřad. Tímto pochybením pak dle názoru žalobce došlo k porušení jeho práv, což je dalším důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.

- [7] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí. Zopakoval průběh správního řízení a uvedl, že rozkladová komise dospěla k závěru, že za dané procesní situace k provedení zkráceného přezkumného řízení nebyly splněny podmínky vymezené v ustanovení § 98 správního řádu. Uvedl, že se správní orgán I. stupně neřídil zásadou stanovenou v ustanovení § 2 odst. 3 správního řádu, promítnutou v přezkumném řízení do ustanovení § 94 odst. 4 a 5 téhož zákona, a nešetřil tak práva nabytá z původního rozhodnutí v dobré víře. Uvedl, že Úřad městské části Praha 21 umožnil po zrušení svého rozhodnutí ze dne 25. 7. 2012 žadateli, aby doplnil svou žádost podanou ve věci podle ustanovení § 10 odst. 4 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), a za tímto účelem přerušil řízení o žádosti do 31. 12. 2013. Žadatel tak nabyt z rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy právo na nové projednání věci jeho žádosti, což ministerstvo v rozhodnutí nezohlednilo. Ministerstvo provedenou změnou celého výroku rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ve skutečnosti rozhodlo za odvolací správní orgán v původním řízení o žádosti, a to v době, kdy již bylo řízení v prvním stupni přerušeno za účelem doplnění žádosti, která má být znovu projednána.
- [8] K námitce porušení zásady rychlosti řízení žalovaný uvedl, že tuto považuje za paradoxní vzhledem k tomu, že v této věci měl především již dávno rozhodnout silniční správní úřad. Uvedl, že po opětovném projednání této věci, k němuž byl poněkud problematicky a zřejmě dle názoru žalovaného i nezákonně zavázán odvolacím správním orgánem, měl žádost bez dalšího zamítnout z důvodu opětovně vyjádřeného nesouhlasu vlastníka příslušné místní komunikace. Dále uvedl, že žalobce vůbec jako nezákonné nenapadl samotné rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, když ani podnět podaný k veřejnému ochránci práv nevzešel z jeho strany.
- [9] K námitce, že s žalobcem nebylo v řízení o rozkladu jednání jako s účastníkem, žalovaný uvedl, že tato námitka je opodstatněná. Tato okolnost by tak byla dalším důvodem, pro který muselo být rozhodnutí Ministerstva dopravy zrušeno. Dále uvedl, že účastníci řízení, a to dokonce ne všichni, se o probíhajícím přezkumu pravomocného rozhodnutí na podkladu podnětu zástupce veřejného ochránce práv dozvěděli, teprve když jim bylo doručeno samotné rozhodnutí ministerstva ve věci. V tomto případě tak bylo na místě zahájit přezkumné řízení podle ustanovení § 95 odst. 1 usnesením podle ustanovení § 96 odst. 1 správního řádu, než přímo rozhodnout ve zkráceném přezkumném řízení podle ustanovení § 98 správního řádu.
- [10] Při ústním jednání před soudem konaném dne 20. 2. 2018 zástupce žalobce uvedl, že v řízení o rozkladu nebylo s žalobcem jednáno jako s účastníkem řízení, když mu nebyl zaslán stejnopis podaného rozkladu k vyjádření. Dále uvedl, že ohledně souhlasu s napojením se konalo místní referendum, ve kterém 94 % zúčastněných osob odpovědělo negativně, což dává žalobci velmi silný mandát k vyjádření nesouhlasu s napojením předmětného pozemku na uvedené místní komunikace. Dále uvedl, že v mezidobí od podání správní žaloby, proběhlo občanskoprávní řízení o náhradu škody, kterou po žalobci požadoval žadatel, z důvodu nepřipojení pozemku na komunikace ve výši

6.067.635 Kč. Toto řízení bylo pravomocně skončeno rozhodnutím Městského soudu v Praze sp.zn. 11 Co 117/2017 v podobě zamítnutí žaloby.

- [11] Žalovaný při ústním jednání před soudem odkázal na písemné vyjádření k podané žalobě a uvedl, že otázkou řízení o rozkladu nebylo, zda je nebo není souhlas k připojení, ale bylo jí posouzení oprávněnosti vedení zkráceného přezkumného řízení. Uvedl, že nebyly dány podmínky pro vedení zkráceného přezkumného řízení, a to z toho důvodu, že správní orgán I. stupně nezohlednil ustanovení § 94 odst. 5 správního řádu, a dále že rozhodnutí Ministerstva dopravy nezahrnulo mezi účastníky řízení účastníky přezkoumávaného řízení. Dále uvedl, že ministerstvo nerozhodovalo na základě úplného spisu, když si vyžádalo pouze spis Úřadu městské části Praha 21.
- [12] Osoba zúčastněná na řízení se při ústním jednání před soudem připojila ke stanovisku žalovaného.
- [13] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [14] Úřad městské části Praha 21 jako silniční správní úřad rozhodnutím ze dne 8. 10. 2009, č.j. OŽPD: R161/6550/7336/09/Koz, povolil žadateli podle ustanovení § 10 odst. 1 až 5 zákona o pozemních komunikacích, a podle ustanovení § 11 a násl. vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 104/1997 Sb.“), připojení pozemku parc.č. X, k.ú. H. P.e na komunikace R., S., V J., k.ú. K. v rámci projektu „Rodinné domy K.“. Platnost rozhodnutí byla stanovena do 31. 12. 2011, pokud do té doby nebude rozhodnuto o umístění stavby.
- [15] Dne 7. 6. 2010 přijalo zastupitelstvo Městské části Praha – Klánovice usnesení č. 13/2010, ve kterém v bodě I. nesouhlasí s výstavbou a napojením rodinných domů v projektu „Rodinné domy K.“ na předmětných pozemcích na uvedené místní komunikace.
- [16] Dne 2. 11. 2011 podala společnost UBM Klánovice s.r.o. žádost o prodloužení platnosti rozhodnutí ze dne 8. 10. 2009, č.j. OŽPD: R161/6550/733/09/Koz. Úřad městské části Praha 21 následně dne 21. 11. 2011 oznámil účastníkům řízení zahájení správního řízení o opětovném připojení předmětných pozemků na uvedené místní komunikace.
- [17] Dne 24. 11. 2011 se konalo jednání Rady městské části Praha – Klánovice, na kterém tato přijala usnesení č. RMČ33/187/2011, že nesouhlasí s napojením těchto pozemků.
- [18] Rozhodnutím ze dne 26. 1. 2012, č.j. UMCP21/13244/2011/OZPD/Koz, Úřad městské části Praha 21 připojení nepovolil, neboť neměl k dispozici souhlas vlastníka komunikace, resp. pověřeného správce místní komunikace, a nebyly tak splněny podmínky pro připojení pozemku. K odvolání žadatele bylo rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravy ze dne 19. 4. 2012, č.j. S-MHMP 295816/2012/DOP-04/Zz, rozhodnutí Úřadu městské části Praha 21 zrušeno a věc mu byla vrácena k novému projednání. V odůvodnění správní orgán uvedl, že v daném případě nebylo jasné, z jakých měřítek vychází vyslovení nesouhlasu pověřeného správce komunikací, když podmínky napojení se nezměnily.
- [19] Následně Úřad městské části Praha 21 rozhodnutím ze dne 25. 7. 2012, č.j. UMCP21/13244/2011/OZPD/KOZ, o žádosti rozhodl podle ustanovení § 10 odst. 1, odst. 4 písm. b) a odst. 5 zákona o pozemních komunikacích a podle ustanovení § 12 odst. 5 vyhlášky č. 104/1997 Sb. tak, že připojení předmětného pozemku na uvedené komunikace nepovolil, neboť s připojením nesouhlasil pověřený správce dotčených

místních komunikací, Městská část Praha – Klánovice. K odvolání žadatele bylo rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 16. 10. 2012, č.j. MHMP-1348464/2012/ODA-O4/Ze, rozhodnutí Úřadu městské části Praha 21 zrušeno a věc mu byla vrácena k novému projednání. V odůvodnění správní orgán mimo jiné uvedl, že rozhodnutí o nepovolení připojení předmětného pozemku, který je ve vlastnictví žadatele, považuje za omezení vlastnického práva k účelu, k jakému je pozemek určen. Uvedl, že je zjevné, že musí dojít ze strany správního orgánu I. stupně k novému projednání za účasti všech zainteresovaných subjektů, jejichž povinností bude vzájemně si objasnit a určit podmínky, za nichž bude reálné připojení povolit.

- [20] Po vrácení věci Úřad městské části Praha 21 na žádost žadatele přerušil řízení podle ustanovení § 64 odst. 2 správního řádu. Řízení bylo přerušeno do 30. 7. 2013. K žádosti žadatele o další přerušování řízení bylo řízení dále přerušeno do 31. 12. 2013.
- [21] Dne 12. 4. 2013 se na veřejného ochránce práv obrátilo občanské sdružení Klánovice 2020 s žádostí o přezkoumání rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 19. 4. 2012 a 16. 10. 2012. Zástupce veřejného ochránce práv dne 7. 8. 2013 podal Ministerstvu dopravy podnět k přezkoumání rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 16. 10. 2012.
- [22] Rozhodnutím ve zkráceném přezkumném řízení ze dne 28. 8. 2013, č.j. 585/2013-120-STSP/3, bylo rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 16. 10. 2012 ve výroku změněno tak, že podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání společnosti UBM Klánovice s.r.o. zamítá a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 21 ze dne 25. 7. 2012, kterým byla zamítnuta žádost společnosti UBM Klánovice s.r.o. o vydání rozhodnutí o povolení připojení uvedeného pozemku, se potvrzuje. Ve výroku II. bylo stanoveno, že účinky tohoto rozhodnutí nastávají ode dne právní moci rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 16. 10. 2012, tj. od 17. 10. 2012.
- [23] V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že Magistrát hl. m. Prahy učinil nesprávný závěr spočívající v tom, že Úřad městské části Praha 21 svým rozhodnutím omezil výkon vlastnického práva žadatele k pozemku, a to z toho důvodu, že vlastník místní komunikace je oprávněn se svým vlastnickým právem nakládat v rámci právních předpisů dle svého uvážení, a pokud tedy vysloví nesouhlas s připojením pozemku na komunikaci, pak takový postup nemusí žádným způsobem zdůvodňovat. Uvedl, že povinností správního orgánu je dbát na dodržení právního předpisu, který v daném případě neumožňuje žádosti vyhovět při neudělení souhlasu vlastníkem místní komunikace. Dále uvedl, že skutečnost, že pro potřeby vydání rozhodnutí na počátku roku 2009 vlastník komunikace vyslovil souhlas s připojením pozemku, tohoto vlastníka komunikace nezavazuje k tomu, aby na konci roku 2010 svůj názor nezměnil, a to i s ohledem na případné změny v okolí místní komunikace.
- [24] Proti tomuto rozhodnutí podala společnost UBM Klánovice s.r.o. rozklad, ve kterém mimo jiné namítala, že správní orgán I. stupně porušil povinnost šetřit práva nabytá v dobré víře.
- [25] Žalobou napadeným rozhodnutím ministra dopravy ze dne 13. 2. 2014, č.j. 54/2013-510-RK/3, bylo rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 28. 8. 2013 zrušeno a přezkumné řízení zastaveno.
- [26] V odůvodnění tohoto rozhodnutí ministr dopravy uvedl, že rozkladová komise nepovažuje námitky žadatele za důvodné, přesto dospěla k závěru, že k provedení zkráceného

přezkumného řízení nebyly splněny podmínky vymezené v ustanovení § 98 správního řádu. Dle názoru rozkladové komise se ministerstvo při změně rozhodnutí neřídilo zásadou stanovenou v ustanovení § 2 odst. 3 správního řádu, resp. v ustanovení § 94 odst. 4 a 5 správního řádu a nešetřilo tak práva nabytá v dobré víře. Dále ministr uvedl, že Úřad městské části Praha 21 umožnil žadateli, aby svou žádost doplnil, a za tímto účelem přerušil řízení do 31. 12. 2013. Žadatel tak nabyt z rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy právo na nové projednání věci jeho žádosti, což ministerstvo v rozhodnutí nezohlednilo. Ministerstvo provedenou změnou celého výroku rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ve skutečnosti rozhodlo za odvolací orgán v původním řízení o žádosti, které bylo v prvním stupni přerušeno za účelem doplnění žádosti, která má být znovu projednána.

- [27] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [28] Podle ustanovení § 98 správního řádu jestliže je porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků, může příslušný správní orgán provést zkrácené přezkumné řízení. Dokazování se neprovádí. Prvním úkonem správního orgánu při zkráceném přezkumném řízení je vydání rozhodnutí podle § 97 odst. 3.
- [29] Podle ustanovení § 97 odst. 3 téhož zákona rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupně; tyto správní orgány jsou vázány právním názorem příslušného správního orgánu.
- [30] Podle ustanovení § 94 odst. 4 téhož zákona jestliže po zahájení přezkumného řízení správní orgán dojde k závěru, že ačkoli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabyt práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, řízení zastaví.
- [31] Podle ustanovení § 94 odst. 5 téhož zákona při rozhodování v přezkumném řízení je správní orgán povinen šetřit práva nabytá v dobré víře, zejména mění-li rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy (§ 97 odst. 3) nebo určuje-li, od kdy nastávají účinky rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení (§ 99).
- [32] Podle ustanovení § 10 odst. 4 písm. b) zákona o pozemních komunikacích si příslušný silniční správní úřad před vydáním povolení o připojení sousední nemovitosti k dálnici, silnici nebo k místní komunikaci, o úpravě takového připojení nebo o jeho zrušení vyžádá předchozí souhlas vlastníka dotčené pozemní komunikace, a jedná-li se o dálnici nebo rychlostní silnici též předchozí souhlas Ministerstva vnitra, v ostatních případech předchozí souhlas příslušného orgánu Policie České republiky.
- [33] Podle ustanovení 12 odst. 5 vyhlášky č. 104/1997 Sb. jestliže se zřizuje, stavebně upravuje nebo ruší část sjezdu nebo nájezdu na pozemku komunikace, musí si vlastník připojované nemovitosti nebo osoba s jinými právy k této nemovitosti zajistit předchozí souhlas vlastníka dotčené komunikace.

- [34] V nyní projednávaném případě je předmětem sporu otázka, zda bylo možné provést zkrácené přezkumné řízení a vydat v něm rozhodnutí, resp. zda toto rozhodnutí šetřilo práva žadatele nabytá v dobré víře.
- [35] Soud nejprve uvádí, že z celého správního řízení je zřejmé, že vlastník ani pověřený správce komunikace (žalobce) s připojením předmětného pozemku na místní komunikace neudělil souhlas, a je tak jasné, že Úřad městské části Praha 21 nemůže rozhodnout jinak, tj. v případě, že nebude předložen souhlas vlastníka ani pověřeného správce komunikace, tak připojení ve smyslu ustanovení § 10 odst. 4 písm. b) zákona o pozemních komunikacích a ustanovení § 12 odst. 5 vyhlášky č. 104/1997 Sb. nepovolí, což ostatně již dvakrát v předchozím řízení učinil. Za této situace, ze které žalobce dovodil, že na straně žadatele nemůže vzniknout dobrá víra, však proti tomu stojí úkony Úřadu Městské části Praha 21, který žadateli po zrušení svého rozhodnutí umožnil, aby svou žádost o připojení pozemku doplnil a kvůli tomu přerušil řízení, z čehož žadatel mohl nabýt dojem, že je tak dáno právo na nové projednání jeho žádosti. Soud tak dospěl k závěru, že rozhodnutí Ministerstva dopravy ve zkráceném přezkumném řízení nepřípustně zasáhlo do původního správního řízení, když prakticky suplovalo odvolací řízení, což ovšem není smyslem a účelem přezkumného řízení. V daném případě nemělo ministerstvo do věci vstupovat a mělo nechat příslušné správní orgány řízení dokončit, a to za situace, kdy tyto k tomu činily úkony. Soud tak ve shodě s žalovaným dospěl k závěru, že rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení bylo vydáno v rozporu se zákonem, a bylo tak na místě toto rozhodnutí zrušit, přezkumné řízení zastavit a věc nechat dokončit příslušné správní orgány. Tuto žalobní námitku tak soud neshledal důvodnou.
- [36] K námitce porušení zásady rychlosti řízení, soud uvádí, že silniční správní úřad (Úřad městské části Praha 21) už ve věci dvakrát rozhodl, ovšem Magistrát hl. m. Prahy jeho rozhodnutí vždy zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, přičemž žalobce se mohl proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy bránit správní žalobou, ve které by mohl uplatňovat námitky týkající se souhlasu vlastníka místní komunikace s připojením. Toto však žalobce neučinil. Na druhou stranu Úřad městské části Praha 21 mohl dle názoru soudu opětovně po vrácení věci magistrátem žádost znovu zamítnout, a to proto, že správce předmětné komunikace stále s připojením pozemku nesouhlasil, takže nebyla naplněna zákonná podmínka připojení, což potvrdilo ostatně i Ministerstvo dopravy. Zásada rychlosti tak mohla být v průběhu předchozího správního řízení porušena, ovšem její porušení by bylo možné namítat právě v tomto řízení, nikoli v řízení o žalobě proti rozhodnutí vydanému ve zkráceném přezkumném řízení. Rozhodnutí v přezkumném řízení totiž ze své povahy věci mimořádného opravného prostředku proti již pravomocným rozhodnutím nastupuje vždy „později“. Zásada rychlosti řízení tak ustupuje za situace, kdy smyslem zkráceného přezkumného řízení je naplnění jiné zásady, a to zákonnosti správního rozhodnutí. Proto ani tuto žalobní námitku tak soud neshledal důvodnou.
- [37] K námitce týkající se nedoručení rozkladu žalobci k vyjádření soud uvádí, že se zcela nepochybně jednalo o procesní vadu rozkladového řízení, která však dle názoru soudu nemohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, a to z toho důvodu, že ačkoliv se žalobce nemohl k podanému rozkladu vyjádřit, tak rozkladové námitky žadatele nebyly shledány důvodnými, když ministr dopravy rozhodnutí ministerstva dopravy ve zkráceném přezkumném řízení sice zrušil, ale to z toho důvodu, že shledal, že nebyly naplněny podmínky pro samotné vedení zkráceného přezkumného řízení. Za takové

situace by doručení rozkladu žalobci a jeho případné vyjádření nemohlo nic na závěru ministra dopravy změnit. Proto ani tuto žalobní námitku soud neshledal důvodnou.

[38] Ze všech shora uvedených důvodů proto soud žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

[39] Výrok II. je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci neměl úspěch a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

[40] Výrok III. je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s.ř.s., když osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádnou povinnost v řízení, a proto jí náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. února 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu